

відізвав ся старий Зацьвілховський.

— Телятко се, не бик! — сказав, зближуючи ся, грубий шляхтич, що мав більмо на однім оці, а на чолі діру величини таліра, через котру съвітила ся, гола кістя. — Телятко се, не бик! Позволь васць — говорив дальше, звертаючи ся до Скшетуского — щоби мені вільно було офірувати свою службу. Ян Заглова, гербу Вчелэ, що ко-
нані ляжко може пізнати, хочби по сїй дірі в чолі, яку вибила
така розбійницька куля, колим ходив до Святої Землї, щоби від-
купитися за гріхи молодості.

— Д'яке власце спокій — сказав Зацьвілховський, — а говорив
з іншим разом, що се тобі її вибили в Радомю куфлем.

— Куля розбійницька, щобим так здоров був: В Радомю було
що іншого.

— Ходив эесь васць до Святої Землї... може, але сь в нїй не
“у” се певно.

— Не був эм, бом вже в Галатї одержав мученичу пальму.
— Брешу, том э архичес, не шляхтич.

— А таки брешеш і брешеш.

— Шельмо бим був без вух. В ваши руки, пане наміснику!

Тимчасом приходили і другі і познакомлювалися з Паном Скшетус-
ким і освідчали эму свою прихильність, бо не любили Чаплінського і
були раді тому, що это спіткало. Дивна річ і трудно се сего дня
зрозуміти, що так вся шляхта в околици Чигириня, як і поменьші
властителі слобід, чиншівники, що більше! навіть служба Конєц-
польских, хоч всі вони, як сусіди, знали про звади Чаплінського
з Хмельницьким, всі стояли по сторонї Хмельницького. Бо Хмель-
ницький мав славу знаменитого жовніра, що положив не малі заслу-
ги в ріжних війнах. Також знали всі, що сам король зносив ся зним
і високо цінив это думку, а на цілу сю зваду дивилися тільки,
як на звичайну бурду шляхтича зі шляхтичем, а таких бурд було ти-
сячі, особливо в українських землях. Отже ставали по стороні то-
го, що умів собі зднати більше прихильності не предвиджуючи,
щоби з сого мали повстати такі страшні наслідки. Пізніше до-
перва загоріли серця шляхти ненавистию до Хмельницького.

Приходили отже до пана Скшетуского з повними квартами, го-
ворячи: "Пий, панэ брацэ! — Вицій і зі мною! — Нехай живуть

Вишне
князь
мою і
— На
лосній
і пер

вже з
го до

сильст
ло на

—]
—]
—]

але ва
— ;
Дек
вже ся
як на
тич, п
литовсь

Поз
ком С

—]
— I
— I
— E
— I
— E

ки. Ал
мешкат
пане —
ця: —